

[Socialministeren.]

domsforsørgsloven hviler på tilbudstanken, og at børneværnsforanstaltninger så vidt muligt skal iværksættes i samarbejde med forældremyndighedens indehaver. Børne- og ungdomsværnene vil derfor i videst muligt omfang søge at gennemføre hjælpen som et tilbud i overensstemmelse med forældrenes ønske om anbringelsesstedet.

Endvidere er det af afgørende betydning, at der findes frem til plejehjem, som er egnede. Jeg kan herom henvise til socialministeriets cirkulære af 10. oktober 1966 vedrørende børne- og ungdomsværnenes virksomhed, som anviser forskellige muligheder for børne- og ungdomsværnene til at komme i forbindelse med egnede plejefamilier, herunder muligheden af at finde plejefamilier ved et samarbejde med den stedlige plejehjemsforening. Socialministeriet yder da også økonomisk bistand til plejehjemsforeningernes arbejde.

Som det fremgår af ovenstående, går udviklingen i retning af hyppigere anvendelse af plejehjemsanbringelse. Denne udvikling er jeg tilhænger af. Jeg mener imidlertid ikke, at det på baggrund af den positive udvikling, der har været i antallet af familieplejeanbringelser, vil være rimeligt at forcere denne udvikling.

Man vil imidlertid i socialministeriet fortsat med interesse følge udviklingen på området og fra tid til anden overveje, om der er anledning til at gribe ind.

Af *Erling Dinesen* til undervisningsministeren (12. september 1974):

„Kan ministeren give nærmere oplysning om, hvornår opførelsen af den planlagte arbejderhøjskole i Grønland kan påbegyndes?“

(Spm. nr. 424).

Begrundelse.

Det fremgår af de oplysninger, jeg har modtaget, at der foreligger et færdigudarbejdet projekt, der er godkendt, ligesom den

nødvendige egenkapital er til stede. Der er et vældigt behov for denne højskole i Grønland, hvorfor det ikke vil være forsvarligt at udskyde denne sag længere.

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (19. september 1974):

Som for andre projekter, hvortil der søges om statslån, afhænger igangsættelsestidspunktet for den planlagte arbejderhøjskole i Grønland af, hvornår der vil være ledige statsmidler, og det er det endnu ikke muligt at udtale sig nærmere om.

I betragtning af den hidtidige størrelsesorden for de lånemidler, som undervisningsministeriet har fået stillet til rådighed, er det imidlertid ikke realistisk at regne med, at projektet kan fremmes inden for de nærmeste år.

Landsorganisationen i Danmark, hvis første henvendelse til undervisningsministeriet om sagen er fra foråret 1972, har fået meddelelse herom såvel i marts som i juni d. å. i forbindelse med ministeriets godkendelse af henholdsvis den fremsendte programskitse og et revideret skitseprojekt. For at afværge, at der påløber yderligere udgifter før nødvendigt, har undervisningsministeriet samtidig henstillet, at yderligere projektering stilles i bero indtil videre, og det har ministeren for Grønland erklæret sig helt enig i.

Som jeg for nylig har tilkendegivet over for formanden for højskolens bestyrelse, må det understreges, at en sådan henstilling på ingen måde er ensbetydende med, at der tages afstand fra en udbygning af højskolekapaciteten i Grønland. Jeg deler fuldt ud ønskerne herom.

På dette som på andre områder er der imidlertid økonomiske grænser for, hvor hurtigt de foreliggende behov kan imødekomes, og det ville ikke være rigtigt at fremme et relativt nyt projekt på bekostning af væsentligt ældre skoleprojekter, som afventer statslån, heriblandt et ønske om udvidelse af Knud Rasmussens højskole i Holsteinsborg.